

dem, som Lovforslaget omfatter, ikke ere tilstrækkelige, og at de bør forhøjes. Efter at man, hvorpaa der ogsaa fra anden Side er gjort opmærksom, nu er gaaet til en Forhøjelse for Funktionærer og Embedsmænd i saa godt som alle de civile Etater, finder jeg det heller ikke urimeligt, at man gaar til en Forhøjelse ogsaa for Løjtnanternes og de Funktionærers Vedkommende, som det foreliggende Lovforslag omfatter. Ligeledes maa jeg sige, at efter at man for faa Aar siden er gaaet til en Forhøjelse af Underofficerernes Lønninger, finder jeg det heller ikke urigtigt, at man tager sig af de lavest lønnede af Officersklassen. Den Lønningsforhøjelse, der fandt Sted for Underofficerernes Vedkommende, var saa paatrængende nødvendig som vel muligt. Jeg tog ogsaa i sin Tid Ordet for Forslaget om en Forhøjelse af deres Lønninger.

Naar jeg altsaa nu tilraader at vedtage det foreliggende Forslag, gør jeg det af rent saglige Grunde. (*Anders Nielsen: Hør!*)... Det ærede Medlem for Løvel siger: Hør. Jeg har ikke noget imod at indkassere dette Hør, men jeg vil minde det ærede Medlem om, at han i Gaar gjorde gældende, at Modstand mod Forslaget kun kunde gøres af politiske Hensyn. Jeg tror, at det ærede Medlem har absolut Uret deri, jeg tror, at Modstand mod dette Forslag kan ogsaa gøres netop af saglige Grunde. Jeg kunde ønske, at det ærede Medlem ogsaa vilde give mig et Hør til denne Paastand, men det undlader han, og jeg gaar derfor ud fra, at vi ikke ere enige om den Ting. Naar der i Gaar blev gjort gældende, at de paagældende Embedsmænd og Funktionærer, da de gik ind til denne Stilling, vidste, hvad de gik ind til, og derfor i Virkeligheden ikke havde noget Krav paa os, kunde dette jo med akkurat lige saa god Grund gøres gældende overfor Embedsmændene og Funktionærerne i de civile Etater. Man kunde akkurat lige saa godt sige overfor dem: Ja, de Herrer vidste, hvad de i sin Tid gik ind til. Det kunde lige saa godt være gjort gældende overfor Lærerne, overfor Underofficererne osv. I det hele taget tror jeg ikke, at denne Paastand er holdbar, thi man vilde jo da alene paa den kunne nægte enhver som helst Lønningsforhøjelse, selv om Tiderne havde medført, at Forholdene havde forrykket sig nok saa meget. Det tror jeg derfor slet ikke, man kan gøre gældende. Selv om de paagældende have vidst, hvilken Stilling de gik ind til, maa man huske

paa, at Størsteparten af Funktionærerne, navnlig i disse Stillinger, ere gaaede ind i deres Stillinger i en Alder, hvor man ikke saaledes spørger, hvor godt lønnet den Stilling er, i hvilken man begynder sit Fremtidsarbejde.

Men nu er der Betimelighedsspørgsmaalet. Med Hensyn dertil er det blevet gjort stærkt gældende, at saa længe vi have Forsvarskommissionen siddende, bør vi ikke gaa til en Forhøjelse af Lønningerne for de Embedsmænd og Funktionærer, hvormed der her er Tale. Overfor dette vil jeg for det første sige, at vi vide jo endnu ikke, naar Forsvarskommissionen bliver færdig. Jeg vil for mit Vedkommende bekende, at jeg har en overordentlig liden Tro til Forsvarskommissionen. Da den blev nedsat, ventede jeg, at det var en Kommission, der i Løbet af højt et Par Aars Tid vilde kunne gøre sig færdig med sit Arbejde, saaledes at der vilde komme til at foreligge en Betænkning fra Kommissionen inden et saadant Tidspunkt. Jeg nærede endogsaa et Haab om, at det kunde blive en nogenlunde enstemmig Betænkning. Men hvorledes nu den eller de Betænkninger, der i en nærmere eller fjernere Fremtid maatte fremkomme fra Kommissionen, end blive, med hvor megen Enstemmighed de til den givne Tid ville fremkomme, kan jeg selvfølgelig ingen Mening have om, hvordan den eller disse Betænkninger ville blive. Min ringe Tro til Forsvarskommissionen grunder sig nærmest derpaa, at der er gaaet saa lang Tid hen, førend vi høre noget fra den. Nu er der ganske vist af et, jeg tror af to Medlemmer af Forsvarskommissionen, blevet fortalt os, at i Løbet af et Aars Tid ville vi nok kunne vente noget fra den. Men jeg er saa pessimistisk overfor Forsvarskommissionen, at det vilde ikke i nogen som helst Grad overraske mig, om den kunde sidde 4 Aar endnu, førend vi høre noget fra den. Dog, naar endelig den Tid kommer, vide vi jo heller ikke, hvad det er, vi faa at høre. Sæt nu, at der kommer til at foreligge 3—4 Indstillinger, hver gaaende ud paa sit, og hvori de paagældende ere saa uenige som vel muligt. Saa skal den højtærede Forsvars-

Rettelse.

Sp. 2119, L. 25 f. n.: Efter „Ungdomsforening“ sættes: „ikke“.